

قطعنامه ۱۳۲۲ شورای امنیت سازمان ملل درباره خشونت در اسرائیل و سرزمینهای اشغالی، نیویورک، ۱۷ اکتبر ۲۰۰۰

به درخواست فلسطین، که از حمایت اعضای غیر متعهد شورای امنیت سازمان ملل برخوردار بود، این شورا در ۳ اکتبر برای گفتگو درباره خشونت در سرزمینهای اشغالی تشکیل جلسه داد. با وجود تلاشی که ایالات متحده برای جلوگیری از صدور قطعنامه به دلیل احتمال به مخاطره انداختن مذاکرات حساس مربوط «پایان دادن به خشونت» بحث ادامه یافت و حدود پنجاه و شش کشور در آن شرکت کردند. در ۵ اکتبر شورا سه روز پیش از رأی گیری تهیه پیش نویس را که ویژگی آن مذاکرات فشرده «۲۴ ساعته» بین ایالات متحده و دیگر اعضای شورای امنیت سازمان ملل برای یافتن زبانی که «به آمریکا اجازه می دهد به جای وتو، رأی ممتنع بدهد» آغاز کرد. در نتیجه تلاشهای آمریکا، تغییراتی در پیش نویس داده شد از جمله حذف محکومیت صریح نیروهای امنیتی اسرائیل، و قطعنامه ۱۳۲۲ (۲۰۰۰) با ۱۴ رأی موافق در برابر هیچ رأی مخالف و رأی ممتنع ایالات متحده، تصویب شد.

ریچارد هولبروک سفیر آمریکا در سازمان ملل در توضیح پیرامون رأی کشورش، خاطرنشان ساخت که ایالات متحده «به عنوان واسطه ای شرافتمند و مؤثر در تعقیب صلح

عرب-اسرائیلی» باید «به نیازها و منافع هر دو طرف احترام بگذارد و آنها را بشناسد» تا «اعتبار ما به عنوان میانجی» حفظ شود. به همان دلیل، ایالات متحده نتوانست از «دیدگاههایی حمایت کند که آنها را نامتوازن تشخیص داده بود» وی در مصاحبه‌هایی که بعدها انجام داد اظهار داشت که قطعنامه «یک سویه» بود چون این «واقعیت را منعکس نکرده بود که اسرائیلیان نیز کشته و زخمی شده‌اند.» به هر حال، «ما سرانجام دریافتیم... گرچه با بسیاری از نکات آن موافق نیستیم ولی می‌توانیم به آن رأی ممتنع بدهیم.» تا زمان رأی‌گیری، حدود ۷۱ فلسطینی، ۱۴ عرب اسرائیلی، سه سرباز ارتش اسرائیل و یک شهرک نشین یهودی کشته شده بودند.

شورای امنیت

با یادآوری قطعنامه‌های ۴۷۶ (۱۹۸۰) مورخه ۳۰ ژوئن ۱۹۸۰، ۴۷۸ (۱۹۸۰) مورخه ۲۰ آگست ۱۹۸۰، ۶۷۲ (۱۹۹۰) مورخه ۱۲ اکتبر ۱۹۹۰، و ۱۰۷۳ (۱۹۹۶) ۲۸ سپتامبر ۱۹۹۶، و دیگر قطعنامه‌های مربوط،

نگرانی عمیق خود را از رویدادهای فاجعه‌آمیزی که از ۲۸ سپتامبر ۲۰۰۰ شروع شده و به کشته و زخمی شدن بسیاری، به ویژه در میان فلسطینیان، انجامیده است، ابراز می‌دارد. - بار دیگر اعلام می‌کند که حل عادلانه و پایدار مناقشه عرب و اسرائیلی باید براساس قطعنامه‌های ۲۴۲ (۱۹۶۷) مورخه ۲۲ نوامبر ۱۹۶۷ و ۳۳۸ (۱۹۷۳) مورخه ۱۲ اکتبر ۱۹۷۳ از طریق فرایند مذاکراتی پویا استوار باشد،

- پشتیبانی خود را از فرایند صلح خاورمیانه و تلاشها برای دستیابی به حل و فصل نهایی بین طرفهای اسرائیلی و فلسطینی ابراز می‌دارد و از دو طرف می‌خواهد در این تلاشها مشارکت نمایند،

- بار دیگر نیاز به احترام کامل همه طرفها را به اماکن مقدس شهر بیت المقدس مورد تاکید قرار می‌دهد و هرگونه رفتار مغایر با آن را محکوم می‌کند،

۱- از تحریکات انجام شده در حرم الشریف، در بیت المقدس، در ۲۸ سپتامبر ۲۰۰۰

و خشونت‌های متعاقب آن در آن شهر و دیگر اماکن مقدس، و همچنین در دیگر مناطق سرزمین‌های اشغالی اسرائیل از ۱۹۶۷، که به مرکز بیش از ۸۰ فلسطینی و بسیاری تلفات دیگر منجر شده است، ابراز تأسف می‌کند،

۲- اقدامات خشونت‌آمیز، به ویژه توسل بیش از حد به زور را برضد فلسطینیان که به زخمی و کشته شدن انسانها منجر گردیده است محکوم می‌کند،

۳- از اسرائیل، قدرت اشغالگر، می‌خواهد به تعهدات و مسئولیت‌های قانونی خود براساس کنوانسیون چهارم ژنو در باره حفاظت از غیرنظامیان در زمان جنگ، مورخه ۱۲ اگست ۱۹۴۹، پایبند باشد،

۴- خواهان قطع فوری خشونت و همه اقدامات لازم برای تضمین توقف خشونت‌ها، پرهیز از هرگونه اقدامات تحریک‌آمیز جدید و بازگشت اوضاع به حال عادی است به نحوی که به پیشبرد چشم‌اندازهای برای فرایند صلح خاورمیانه کمک کند،

۵- بر اهمیت ایجاد ساز و کاری برای تحقیق سریع و عینی پیرامون رویدادهای فاجعه‌آمیز چند روز گذشته، با هدف جلوگیری از تکرار آنها تأکید می‌کند و از هرگونه تلاشی در این راستا استقبال می‌نماید،

۶- خواهان از سرگیری فوری مذاکرات در چارچوب فرایند صلح خاورمیانه براساس توافق‌های انجام‌شده با هدف دستیابی به حل و فصل نهایی سریع بین طرف‌های اسرائیلی و فلسطینی است،

۷- از دبیر کل دعوت می‌کند که اوضاع را تعقیب کند و شورار را آگاه سازد،

۸- تصمیم دارد با دقت اوضاع را زیر نظر داشته و همچنان نگران این مسئله باشد.

پروہشگاہ علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی